

gørelse af ventelistetallene og behovene på dagpasningsområdet, dels sikrer den fornødne udbygning frem mod år 2000?»

Begrundelse

De sidste år er Folketinget hvert år blevet præsenteret for undersøgelser – ofte fra Bureau 2000, BUPL's økonomiske sekretariat eller KL – der viser, at udbygningen af dagpasningsområdet ikke står mål med efterspørgslen.

Nu har Folketinget heldigvis i forbindelse med forespørgselsdebatten den 7. februar 1995 vedtaget, at pasningsgarantien sikres med udgangen af 1995. Men hvad med efterspørgslen i 1997, 1998, 1999 og 2000? Hvad vil regeringen gøre for at leve op til efterspørgslen i disse år? Folketinget har krav på at vide, hvilke initiativer regeringen vil tage, specielt når man ifølge Bureau 2000, kan vente en eksplosion i efterspørgslen frem mod år 2000. Bureauet mener at have regnet sig frem til, at der skal skaffes 80.000 ekstra pladser.

Svar (10/3 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg ser spørgsmålet i forlængelse af spørgerens tidligere stillede spørgsmål nr. S 706, S 466 og S 467, som handler om pasningsgarantien, og forespørgselsdebatten i Folketinget den 7. februar 1995 om »Hvilke initiativer påtænker regeringen at sætte i værk med henblik på at sikre en langsigtet og sammenhængende børne- og familierpolitik?».

Det er regeringens målsætning, at der sikres en pasningsgaranti for de 1-5-årige børn. Regeringen aftalte derfor med kommunerne i foråret 1994 at tilstræbe, at der for de 1-5-årige vil være et pasningstilbud – tilpasset kommunens struktur – ved udgangen af 1995. Denne målsætning handler dybest set om at holde kommunerne fast på deres forpligtelse efter bistanstlovens § 69 til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud for børn og unge. Og det rækker naturligvis ud over 1996.

Jeg ser egentlig ikke noget problem i, at der hvert år kommer nye undersøgelser om efterspørgsel og udbud af dagtilbudspladser. De enkelte kommuner må i deres planlægning og budgetlægning gøre sig tilsvarende overvejelser på det lokale niveau og ud fra kendskabet til de

lokale forhold. Den nye undersøgelse fra Bureau 2000, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, kan være et udmærket bidrag til de videre overvejelser, vi skal ind i. Men som jeg ved andre lejligheder har tilkendegivet, så vil den undersøgelse, Kommunernes Landsforening og regeringen har påbegyndt, være det grundlag, som kommuneforhandlingerne vil tage udgangspunkt i.

Det nærmere indhold i den aftale, regeringen og de kommunale parter vil indgå, kan jeg ifølge sagens natur ikke udtale mig om nu. Det må bero på forløbet af forhandlingerne.

Spm. nr. S 1064

Til socialministeren (1/3 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at der i fremtiden ikke sker nogen diskrimination af børn af arbejdsløse i forbindelse med visitation til dagpasningsordninger, og hvad har ministeriet hidtil gjort for at sikre arbejdsløse mod diskrimination?»

Begrundelse

Ifølge Bureau 2000's undersøgelse, bl.a. offentliggjort i Politiken den 1. marts 1995, afsløres det, at hver fjerde barn i 0-2-års-alderen bor i en kommune, hvor lokalpolitikernes pasningsgaranti ikke omfatter børn fra arbejdsløse familier. Endvidere anføres det, at 58 kommuner kræver, at forældrene har erhvervstilknytning for at være omfattet af garantien.

Det er meget uheldigt, at denne diskrimination stadig finder sted, eftersom ministeren tidligere har skrevet rundt til tilsynsrådene og understreget, at den ikke måtte finde sted.

Svar (10/3 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Regeringens holdning er, hvilket jeg allerede flere gange har nævnt, at børn af arbejdsløse skal have samme adgang til dagtilbud som andre børn.

Det følger også af de gældende regler for visitation af børn til offentlige dagtilbud.